
VAKIA SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Vakıa 56/1)

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

O olay olunca,

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Asıl olacaklar o gün olur.

(Hakka 69/16)

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

O gün gök çatlar ve açılır.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

Melekler göğün kenarlarına çekilirler. Onların üst tarafında sekiz melek, Rabbinin arşını taşır.

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

Allah'ın önüne o gün çıkarılırsınız, gizliniz saklınız kalmaz.

(Vakıa 56/2)

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

Olduğunda onu yalan sayan kimse kalmaz.

(Vakıa 56/3)

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

O, kimini alçaltır, kimini de yükseltir.

(Yunus 10/26)

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara da daha güzeli ve fazlası vardır. Yüzleri ne karacak ne de kızaracaktır. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Yunus 10/27)

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرَهُمْ زُلَّةً مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Kötü işlerle uğraşanların cezası o kötülüğün dengidir. Alçaklık onların her yanını sarar. Onları Allah'tan koruyacak kimseleri de olmaz. Yüzleri sanki gecenin karanlık parçaları ile örtülmüş gibidir. İşte bunlar cehennem ahalisidir; onlar da orada ölümsüzdürler.

(Vakıa 56/4)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا

Ne zaman ki yer, şiddetli bir sarsıntı ile sarsılır,

(Hac 22/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Ey insanlar! Rabbinizden çekinerek kendinizi koruyun. Çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir beladır.

(Hac 22/2)

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

Onu göreceğiniz günde, yavrusunu emzirmekte olan her anne, telaştan yavrusunu unuttur, gebeler düşük yaparlar.
İnsanları kendilerinden geçmiş görürsün; kendilerinden geçmezler ama Allah'ın azabı onları iyice sarar.

(Naziat 79/6)

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

Şiddetli bir sarsıntının sarsacağı gün,

(Naziat 79/7)

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

Bir artçı sarsıntı olacaktır.

(Naziat 79/8)

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

O gün, bazı kalpler hızla çarpacak,

(Naziat 79/9)

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

Gözleri yere çakılacaktır.

(Zilzal 99/1)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

Yer, bütün şiddetiyle sarsılınca,

(Zilzal 99/2)

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

Yer, ağırlıklarını atınca,

(Zilzal 99/3)

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

İnsan, “Bu yere ne olmuş!” deyince,

(Zilzal 99/4)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

Yer, bütün haberlerini o gün anlatacaktır.

(Zilzal 99/5)

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا

Çünkü senin Rabbin ona bunları bildirmiş olacaktır.

(Vakıa 56/5)

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

Dağlar paramparça olur,

(Mürselat 77/7)

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ

Tehdit edildiğiniz şey kesinlikle başınıza gelecektir.

(Mürselat 77/8)

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

Yıldızlar söndürülünce,

(Mürselat 77/9)

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ

Gök açılınca,

(Mürselat 77/10)

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ

Dağlar parçalanıp savrulunca,

(Karia 101/1)

الْقَارِعَةَ

Gümbürdeyen!

(Karia 101/2)

مَا الْقَارِعَةُ

Nedir o gümbürdeyen?

(Karia 101/3)

وَمَا أَذْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ

Gmbrdeyenin ne olduğunu nereden bileceksin?

(Karia 101/4)

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوتِ

İnsanların dağılmış kelebekler gibi olduğu gün,

(Karia 101/5)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوتِ

Dağlar, rengrenk yönler gibi yayılmış olur.

(Vakıa 56/6)

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبِتًا

Sonra yayılmış bir toz haline gelir;

(Nebe 78/17)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

İyi ile kötünün ayrılacağı gün bellidir.

(Nebe 78/18)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

O, sura üfleneceđi gündür; arkasından bölük bölük gelirsiniz.

(Nebe 78/19)

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

Gök açılmış, kapılar oluğuştur.

(Nebe 78/20)

وَسَيَّرَتِ الْجِبَالَ فَكَانَتْ سَرَابًا

Dağlar yürütülmüş, toprağa karışmış olur.

(Vakıa 56/7)

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

Siz, üç sınıf olursunuz:

(Vakıa 56/8)

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

Sağcılar, Ne mutlu o sağcılara!

(İsra 17/71)

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Her insanı önderiyle birlikte çağıracağımız gün, kitabı sağından verilenler kitaplarını okurlar, onlara kıl kadar haksızlık yapılmamış olur.

(Beled 90/13)

فَأَكْرِهِيكَ

Zor olan, hürriyetini kaybetmiş birini kurtarmaktır.

(Beled 90/14)

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

Veya kıtlık gününde birinin karnını doyurmaktır.

(Beled 90/15)

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yakınlarından bir öksüzü

(Beled 90/16)

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

Veya bitkin hale gelmiş bir çaresizi kurtarmaktır.

(Beled 90/17)

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Aynı zamanda inanıp güvenen, birbirine sabrı tavsiye eden ve merhameti tavsiye eden biri olmaktadır.

(Beled 90/18)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

İşte sağcılar bunlardır.

(İnşikak 84/7)

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Kimin defteri sağından verilirse,

(İnşikak 84/8)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

onun hesabı kolayca kapatılır,

(İnşikak 84/9)

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

eşi dostu arasına sevinç içinde döner.

(Vakıa 56/9)

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Solcular, Ne yazık o solculara!

(Beled 90/19)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Ayetlerimizi görmemekte direnenler de solculardır.

(Beled 90/20)

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

Onların üstünde kendilerini kuşatmış bir ateş bulunur.

(Hakka 69/25)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ

Defteri sol eline verilecek kimse şöyle der: “Keşke bana defterim verilmeseydi!

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيهِ

Hesabımın ne olduğunu bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke ölüm her şeyi bitirseydi!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيهِ

Malım işe yaramadı!

(Hakka 69/29)

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ

Yetkilerim de elimden gitti!”

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

Onunla ilgili şöyle denir: “Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

Sonra alevli ateşte kızartın!

(Hakka 69/32)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Ardından da yetmiş arşın boyunda bir zincire bağlayıp sürükleyin!”

(Hakka 69/33)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

O, Yüce Allah’a güvenmezdi.

(Hakka 69/34)

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresiz birini doyurmaya özendirmezdi.

(Hakka 69/35)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ

Bugün burada onun bir can yoldaşı da

(Hakka 69/36)

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ

kanlı irin dışında yiyeceği de olmaz.

(İnşikak 84/10)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

Kimin defteri de arka tarafından verilirse,

(İnşikak 84/11)

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا

O da yok olmak için yalvarır.

(Vakıa 56/10)

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

Bir de önde gidenler var; hep önde gidenler!

(Fatır 35/32)

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ

سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

Sonra kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri Allah'ın izniyle bu Kitaba mirasçı yaparız. Onlardan kimi kendine kötülük yapar, kimi orta yolda gider, kimi de iyilikler konusunda en önde olur. İşte büyük üstünlük en önde olmaktır.

(Müminun 23/57)

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Rablerine saygılarından dolayı hassas davranan,

(Müminun 23/58)

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Rablerinin ayetlerine inanan,

(Müminun 23/59)

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

Rablerine ortak koşmayan,

(Müminun 23/60)

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

Rablerinin huzuruna dönecekleri için verdiklerini, içlerinde Allah korkusunu duyarak verenler var ya;

(Müminun 23/61)

أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

İşte iyiliklerde yarışanlar onlardır. Onlar bu konuda hep öndedirler.

(Naziat 79/1)

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

Kökten çözüm getirenler,

(Naziat 79/2)

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

İşini zevkle yapanlar,

(Naziat 79/3)

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

Kolayca iş başarıları,

(Naziat 79/4)

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

Yarıştıkça yarışanlar,

(Vakıa 56/11)

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

Onlar, her türlü ikramın yakınına alınırlar.

(Vakıa 56/12)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Nimetlerle dolu bahçeler içinde olurlar.

(Yunus 10/9)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanları, Rableri doğruya yöneltecektir. Nimet dolu cennetler içinde etraflarından ırmaklar akacaktır.

(Hac 22/56)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

O gün tüm yetki (hâkimiyet), yalnız Allah'ındır; aralarındaki kararı o verecektir. İnanıp güvenen ve iyi iş yapanlar, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.

(Lokman 31/8)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanların payına düşen de nimetlerle dolu bahçelerdir.

(Lokman 31/9)

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Allah'ın gerçekleşecek sözü gereği orada ölümsüz olurlar. O; güçlüdür ,doğru karar verir.

(Vakıa 56/13)

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Onların çoğu eskilerden,

(Vakıa 56/14)

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

Birazi da sonrakilerdendir.

(Vakıa 56/15)

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ

Mücevherlerle süslü tahtlara kurulur.

(Vakıa 56/16)

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَّقَابِلِينَ

Karşılıklı yaslanıp keyifle otururlar.

(Vakıa 56/17)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَاْدَانٌ مُخَلَّدُونَ

Ölümsüz genç erkek hizmetçiler çevrelerinde dolaşır durur.

(Vakıa 56/18)

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

Kaynağından doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle gelir giderler.

(İnsan 76/15)

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

Çevrelerinde gümüş kaplar, billurlaşmış bardaklar dolaştırılır.

(İnsan 76/16)

قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

Her biri, gümüşten billurlaştırılmıştır. İçecekleri miktarı kendileri belirlerler.

(İnsan 76/17)

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

Zencefil katkılı sular, kendilerine bardakla sunulur.

(İnsan 76/18)

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

Su, Selsebil adı verilen bir pınardan alınır.

(Vakıa 56/19)

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ

İçtikleri, ne başlarını ağrıtır ne de sarhoş olurlar.

(Saffat 37/46)

بَيْنَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

İçenlere zevk veren beyaz renkli içkiler.

(Saffat 37/47)

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

Onlarda ne baş ağrıtıcı bir şey bulunur ne de ondan dolayı sarhoş olurlar.

(Vakıa 56/20)

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

Beğendikleri meyveler,

(Vakıa 56/21)

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

Canlarının çektiği kuş etleri ile,

(Vakıa 56/22)

وَحُورٍ عَيْنٍ

İri gözlü güzeller.

(Vakıa 56/23)

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

Her biri, sedefinde saklı inciler gibi...

(Saffat 37/48)

وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عَيْنٍ

Yanlarında gözlerini onlardan ayırmayan iri gözlü güzeller olur.

(Saffat 37/49)

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ

Onlar gün yüzüne çıkmamış yumurtalar gibidirler.

(Vakıa 56/24)

جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Bunlar, önde gidenlerin yaptıklarına karşılıktır.

(Vakıa 56/25)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا

Orada boş söz ve kendilerini rahatsız eden bir şey de işitmezler,

(Vakıa 56/26)

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

İşittikleri sadece “Selam, selam” sözleridir.

(Nebe 78/35)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

Orada ne bir boş söz ne de yalan işiteceklerdir.

(Nebe 78/36)

جَزَاءَ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

Bu, Rabbinin, işe göre hesaplanmış ödülüdür.

(Vakıa 56/27)

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

Sağcılara gelince; ne mutlu sağcılara!

(Vakıa 56/28)

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

Onlar da dikensiz sedir ağaçları,

(Vakıa 56/29)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

Salkım salkım muz ağaçları arasında,

(Vakıa 56/30)

وَزَلِّ مَمْدُودٍ

Uzayıp giden gölgeliklerde,

(Vakıa 56/31)

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

Akarsu boylarında,

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

Bol meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Tükenmeyen ve yasaklanmayan meyveler arasında,

(Sad 38/54)

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

Bu rızık bizdendir; tükenecek değildir.

(Vakıa 56/34)

وَأُفْرِشُ مَرْفُوعَةً

Dayalı döşeli, yüksek yerlerde olacaklardır.

(Vakıa 56/35)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْسَاءً

Biz onları çok iyi yetiştirdik.

(Vakıa 56/36)

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

Her birini birer bakire kıldık.

(Vakıa 56/37)

عُرُبًا أَتْرَابًا

Güzel konuşurlar ve birbirleriyle yaşittirler.

(Vakıa 56/38)

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

Bütün bunlar sağcılar içindir.

(Vakıa 56/39)

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Bir kısmı eskilerden,

(Vakıa 56/40)

وَأَثَلَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ

Bir kısmı da sonrakilerdendir.

(Vakıa 56/41)

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

Solculara gelince; ne yazık uğursuz olan o kimselere!

(Vakıa 56/42)

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

Zehirli yerde, kaynar sular arasında,

(Vakıa 56/43)

وَضِلٌّ مِنْ يَحْمُومٍ

Kara bir dumanın gölgesinde olurlar.

(Duhan 44/10)

فَإِنْ تَقَبُّبُ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ

Üstlerini açıkça belli olan bir dumanın saracağı günü bekle.

(Duhan 44/11)

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

O insanların hepsini saracaktır. Bu ne acı bir azaptır!

(Vakıa 56/44)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

Orası ne serinletir ne de rahatlık yüzü gösterir.

(Vakıa 56/45)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

Onlar buraya gelmeden önce şımartılmışlardı.

(Sebe 34/34)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Bir yere elçi gönderdiğimizde onların şımartılmış takımı şunu söyler: "Biz sizinle gönderilen şeyleri görmek istemiyoruz."

(Sebe 34/35)

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

Bir de şunu derler: "Malları çok olanlar biziz, evladı çok olan da. Biz azap göreceğ de değiliz."

(Duhan 44/47)

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ

"Tutun onu! Kaldırın da şu alevli ateşin ortasına atın!"

(Duhan 44/48)

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

Sonra da başından aşağı kaynar su dökme cezasına çarptırın.

(Duhan 44/49)

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

Tat bu azabı; hani sen çok üstün ve çok değerlisin ya!

(Duhan 44/50)

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

İşte bu ceza, dünyadayken bir türlü inanmadığınız şeydir.”

(Vakıa 56/46)

وَكَاثُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنِّ الْعَظِيمِ

Israrla büyük günahları işler dururlardı,

(Vakıa 56/47)

وَكَاثُوا يَقُولُونَ أَيْنَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

“Ölüp toprağa ve kemiklere döndükten sonra gerçekten kalkacak mıyız!” diye söylenirlerdi,

(Vakıa 56/48)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

“Eski atalarımız da mı kalkacak!” derlerdi.

(Vakıa 56/49)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

Onlara şimdiden de ki “Evet, eskiler de sonrakiler de,

(Saffat 37/17)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Geçmiş büyüklerimiz de mi kalkacak?”

(Saffat 37/18)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

De ki: "Evet! Hem de siz alçaltılmış bir halde olacaksınız."

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi belli günün belli vaktinde bir araya toplanacaklardır."

(Kaf 50/43)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا الْمَصِيرُ

Hayat veren ve öldüren Biziz; dönüşünüz de Bizedir.

(Kaf 50/44)

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

O gün yer hızla çatlayıp onları dışarı atar. Bu, bizim için kolay bir toplamadır.

(Vakıa 56/51)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ

Siz, ey yoldan çıkmış yalancılar!

(Vakıa 56/52)

لَا تَأْكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

Siz zakkum ağacından yiyeceksiniz.

(Saffat 37/64)

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

O, Cehennem'in dibinde biten bir ağaçtır.

(Saffat 37/65)

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُؤْسُ الشَّيَاطِينِ

Her bir tomurcuğu sanki bir şeytan başı gibi.

(Duhan 44/43)

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ

O zakkum ağacı var ya;

(Duhan 44/44)

طَعَامُ الْآثِمِ

Günaha dalanların yiyeceği olan ağaç...

(Duhan 44/45)

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

Erimiş maden gibidir. Karınlarda kaynayacaktır.

(Duhan 44/46)

كَغَلِي الْحَمِيمِ

Sıcak suyun kaynaması gibi...

(Vakıa 56/53)

فَمَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

Karnınızı onunla dolduracaksınız.

(Vakıa 56/54)

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

Üzerine kaynar su içeceksiniz.

(Vakıa 56/55)

فَسَارْبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

Susuzluktan yanıp kavrulmuş kimseler gibi içeceksiniz.

(Vakıa 56/56)

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

Bu, solcuların hesap verme günü ağırlanma biçimidir.

(Vakıa 56/57)

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

Sizi yaratan biziz. Bütün bunların doğru olduğunu keşke kabullenseydiniz.

(Vakıa 56/58)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

Boşalttığınız meniye hiç baktınız mı?

(Tarık 86/5)

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

İnsan neden yaratıldığına bir baksın.

(Tarık 86/6)

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

İleri giden bir sudan yaratılmıştır.

(Tarık 86/7)

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

O su, omurga ile göğüs kemikleri arasından çıkar.

(Tarık 86/8)

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

Allah ona, geri dönme gücü verir.

(Vakıa 56/59)

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?

(Tur 52/35)

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ

Onlar yoktan mı yaratıldılar yoksa yaratan kendileri mi?

(Tur 52/36)

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Aslında söylediklerine kendileri de inanmıyor.

(Vakıa 56/60)

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Biz aranızda ölümün ölçüsünü koyduk; kimse bizden kaçıp kurtulamaz.

(Vakıa 56/61)

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

Bunu, görüntünüzü değiştirmek ve bilmediğiniz bir görüntüde sizi yeniden yapılandırmak için yazdık.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde gezin de Allah’ın yaratmayı nasıl başlattığına bir bakın.” İlerisinde Allah, o son yapılanmayı da yapacaktır. Allah her şeye bir ölçü koyar.

(Necm 53/47)

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ

Ahiretteki yapısını oluşturmak da O’nun işidir.

(Vakıa 56/62)

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ

Şimdiki yapınızı iyi biliyorsunuz. Keşke elinizdeki bilgileri kullanıp da aklınızı başınıza alsanız?

(Zuhuruf 43/61)

وَأِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Muhakkak ki İsa, yeniden diriliş için bir bilimdir. Sakın o saat hakkında şüphe etmeyin, bana uyun; doğru yol budur.

(Vakıa 56/63)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

Yaptığınız tarıma da baktınız mı?

(Enam 6/141)

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Çardaklı, çardaksız bahçeleri, yemesi farklı hurmaları ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytinleri ve narları var eden O’dur. Bunlar ürün verince ürünlerinden yiyin. Hasat gününde de O’nun hakkını verin. Sakın saçıp savurmayın. O saçıp savuranları sevmez.

(Rad 13/4)

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ
صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Yeryüzünde birbirine komşu toprak parçaları, üzüm bağları, ekinler, çatalı, çatalsız hurmalar vardır. Hepsi de bir su ile sulanır ama yeme konusunda birini ötekinden üstün kılarız. Bunda, aklını kullanan bir topluluk için ayetler vardır.

(Vakıa 56/64)

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

O bitkileri bitiren siz misiniz, yoksa biz mi bitiriyoruz?

(Neml 27/60)

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ أَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ اللَّهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ

Gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren ve onunla bahçelerin güzel bitkilerini bitiren hiç iyi olmaz mı? Siz kendiliğinden onun ağacını bile bitiremezsiniz. Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Hayır, onlar yoldan ayrılmış bir halktır.

(Secde 32/27)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ
وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

Görmezler mi ki, kuru toprağa suyu gönderip hayvanlarının ve kendilerinin yediği bitkileri çıkarmaktayız. Bunu kavrayamıyorlar mı?

(Vakıa 56/65)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

Onları kuru ota dönüştürmeye gerek görsek dönüştürürüz, o zaman da şaşırıp kalırsınız.

(Yunus 10/24)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ
النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ
عَلَيْهَا أَنِّيهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Dünya hayatı tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer. O su sebebiyle insanların ve en'amın beslendiği bitkiler sarmaş dolaş olur. Derken toprak donanır ve bütün süslerini takınır. Toprak sahipleri, çıkacak ürünü hesaplayabilecekleri kanaatine vardıkları bir sırada o yere emrimiz, gece veya gündüz gelir de onu yolunmuş hale getiririz; sanki bir gün önce orada herhangi bir ürün yokmuş gibi olur. İşte biz, düşünen bir topluluğa, âyetlerimizi böyle ayrıntılı olarak anlatırız.

(Kehf 18/45)

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

Onlara dünya hayatının örneğini ver. Bu hayat gökten indirdiğimiz su gibidir. O su sebebiyle yerin bitkisi sarmaş dolaş olur, sonra kurur da rüzgâr onu kapıp götürür. Allah, her şeyi bir ölçüye göre yapar.

(Zümer 39/21)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فِتْرِيهِ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي
الْأَلْبَابِ

Allah'ın gökten su indirip yerdeki kaynaklara yönlendirdiğini, sonra onunla farklı renklerde bitkiler bitirdiğini ve daha sonra kuruduklarını hiç görmedin mi? Bir de bakarsın ki sararmış, kırık dökük hale gelmişler. Bunda, sağlam duruşluların alacakları bilgiler vardır.

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فِتْرِيهِ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir oyalanma, bir süs, mallar ve çocuklarla övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan bereketli yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama Ahirette hem ağır bir azap hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatici bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Vakıa 56/66)

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ

“Biz borçlu kaldık;

(Vakıa 56/67)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

Artık yoksul kimseleriz.” dersiniz.

(Vakıa 56/68)

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

İçmekte olduğunuz suya baktınız mı?

(Mülk 67/30)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

De ki “Düşünsenize, bir sabah sularınız yerin dibine batsa, kim size bir akarsu getirebilir?”

(Hicr 15/22)

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

Rüzgârları aşı yapma göreviyle göndeririz. Gökten su indirir, onunla su ihtiyacınızı karşılarız. Onun kaynağı sizin elinizde değildir.

(Vakıa 56/69)

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

Onu bulutlardan siz mi indiriyorsunuz, yoksa indiren biz miyiz?

(Rum 30/48)

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا
فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Rüzgarları gönderen Allah'tır. Bulutu kaldırıp Allah'ın gerek gördüğü şekilde yayarlar. Allah bulutu küme küme yapınca arasından çıkan yağmuru görürsün. Sonra yağmuru, gerek gördüğü kullarına ulaştırdığında hemen sevinirler.

(Rum 30/49)

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

Oysa az önce; yağmur yağdırılmadan önce umutlarını kesmişlerdi

(Vakıa 56/70)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

Gerek görsek o suyu, tuzlu ve acı yapardık. Keşke sorumluluklarınızı yerine getirseniz!

(Vakıa 56/71)

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

Tutuşturduğunuz ateşi de mi düşünmediniz?

(Vakıa 56/72)

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

Onun ağacını siz mi oluşturuyorsunuz yoksa oluşturan biz miyiz?

(Vakıa 56/73)

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ

Biz ateşi, hem bilgi konusu hem ihtiyacı olanlar için yararlı bir şey haline getirdik.

(Yasin 36/80)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ

O, yeşil ağaçtan, sizin için ateş oluşturmıştır, siz onu yakarsınız.

(Hicr 15/21)

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

Hiç bir şey yoktur ki kaynakları bizim katımızda olmasın. Onu ancak belli bir ölçüye göre göndeririz.

(Vakıa 56/74)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

Öyleyse Yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut.

(Ala 87/1)

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

Her şeyinle, Rabbinin yüce adına yönel.

(Ala 87/2)

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

Yaratan ve dengeyi kuran O'dur.

(Ala 87/3)

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

Ölçüyü koyan ve yolu gösteren O'dur.

(Nasr 110/3)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

Her şeyi güzel yapan Rabbine yönel ve bağışlanma dile! O, tövbeleri kabul eder.

(Vakıa 56/75)

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

Yok yok! Yıldızların bulunduğu yere yemin ederim,

(Necm 53/1)

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

Alçalıp yükseldiğinde o yıldız önemlidir.

(Necm 53/2)

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

Arkadaşınızın yoldan çıkmadığı ve boş hayallere kapılmadığı da önemlidir.

(Necm 53/3)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

O sözleri kendi arzusuna göre söylemiyor.

(Necm 53/4)

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Onlar, ona gelen vahiyden başkası değildir.

(Vakıa 56/76)

وَأَنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَيْتَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

Bilseniz bu büyük bir yemindir.

(Vakıa 56/77)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

Şüphesiz o değerli bir Kur'an'dır,

(Vakıa 56/78)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

Kımında saklı bir kitaptadır.

(Büruc 85/21)

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ

Onların yalanladığı şereflı Kur'an'dır.

(Büruc 85/22)

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

O, korunmuş bir levhadadır

(Vakıa 56/79)

لَا يَمَسُّهَ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

Ona tertemiz sayılanlardan başkası dokunamaz.

(Şuara 26/210)

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

Kur'an'ı şeytanlar indirmedı.

(Şuara 26/211)

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

Bu onların yapabileceğı bir iş değıldır; buna güçleri de yetmez.

(Vakıa 56/80)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O, varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Ta Ha 20/4)

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

Bu, yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.

(Fussilet 41/2)

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu, iyiliği sonsuz ve ikramı bol olan Allah tarafından indirilmiştir.

(Vakıa 56/81)

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ

Şimdi siz, bu sözlere karşı yağcılık yapıyor,

(Kalem 68/8)

فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِّبِينَ

Yalancıları dikkate alma!

(Kalem 68/9)

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

Onlar çok isterler ki sen onlara yağcılık yapasın, onlar da sana yağcılık yapasınlar.

(Vakıa 56/82)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

Söylediğiniz yalanları geçim kaynağı haline mi getiriyorsunuz?

(Bakara 2/41)

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا
قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

Sizin yanınızda olanı onaylayıcı olarak indirdiğime inanın. Onu görmezlikten gelenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi geçici bir çıkara karşılık satmayın! Yalnız benden çekinerek kendinizi koruyun!

(Bakara 2/42)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Hakkı, bätıl kılığına sokmayın; bile bile hakkı gizlemeyin!

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları aklamaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Bakara 2/175)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

Onlar yoldan çıkmayı, rehber uymaya; azabı, bağışlanmaya tercih edenlerdir. Ateşe ne kadar da dayanıklı olmuş.

(Vakıa 56/83)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

Canı boğazına gelmiş kişiyi bir düşünseniz!

(Kıyame 75/26)

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِي

Hayır ! Can boğaza gelip köprücük kemiklerine dayandığı zaman:

(Kıyame 75/27)

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

"Kim okuyacak?" denir.

(Kıyame 75/28)

وَوَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

O da ayrılık vaktinin geldiğini anlar.

(Kıyame 75/29)

وَأَتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

Bir bacağı diğerine dolaşmış gibi olur.

(Vakıa 56/84)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

O vakit siz bakakalırsınız.

(Vakıa 56/85)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

Biz ona, sizden daha yakınız ama göremezsiniz.

(Kaf 50/16)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

İnsanı biz yarattık; içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona sinir uçlarından da yakınız.

(Kaf 50/17)

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

Oturan iki alıcı, sağından ve solundan alırken,

(Kaf 50/18)

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

Ağızından bir şey çıkmaya görsün, onu koruma altına alan biri mutlaka yanında olur.

(Kaf 50/19)

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

Ölüm sarhoşluğu, o gerçeği getirir; işte kaçıp durduğun şey!

(Vakıa 56/86)

فَلَوْلَا إِن كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Size boyun eğdirilmemişse,

(Vakıa 56/87)

تَرْجِعُونَهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Ve iddianızda samimi iseniz o canı geri çevirirsiniz.

(Müminun 23/99)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

Onlardan birine ölüm geldi mi şöyle der: “Rabbim! Beni geri çeviriniz.

(Müminun 23/100)

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ

Terk ettiğim dünyada iyi işler yapayım.” “Hayır, asla!” O, o sözü söyler ama önlerinde yeniden dirilecekleri güne kadar bir engel vardır.

(Vakıa 56/88)

فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Eğer ölen kişi Allah’ın yakın saydıklarından ise,

(Vakıa 56/89)

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّاتٌ نَّعِيمٍ

Huzur, güzel kokular ve nimetlerle dolu bahçeler onu bekler.

(Rahman 55/11)

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

Orada türlü yemişler ve salkımlı hurma ağaçları,

(Rahman 55/12)

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

Tohumlu, yapraklı ve güzel kokulu bitkiler vardır.

(Vakıa 56/90)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Eğer sağcılardan ise,

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ

Defteri sağ eline verilenler şöyle derler: “İşte bu; alın okuyun defterimi!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

O, mutlu bir hayat sürecek

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksekçe bir bahçede;

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

Olgunlaşmış meyveleri sarkmış halde.

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

Onlara şöyle denecek: “Yiyin, için; afiyet olsun! Bunlar, geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığıdır.”

(Vakıa 56/91)

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Sağcılar güven ve esenlik içinde olurlar.

(Vakıa 56/92)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ

Ama eğer yalancı sapkınlardansa,

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Bir yalanı Allah’a atfeden veya âyetleri karşısında yalana sarılandan daha yanlış yapan kim olabilir? Defterlerinde yazılı suçlarının cezası onları bulacaktır. Elçilerimiz canlarını almaya gelince: “Hani o Allah’tan önce yardıma çağırdıklarımız?” diyecekler, onlar da: “Kaybolup gittiler!” diye cevap vereceklerdir. Kendilerinin kâfir olduklarına bizzat şahitlik edeceklerdir.

(Mümin 40/70)

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رَسُولَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bunlar öyle kimselerdir ki hem bu Kitap karşısında, hem de önceki elçilerimize gönderdiklerimiz karşısında yalan söylerler; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Mümin 40/71)

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

Hem de boyunlarında halkalar varken zincirlerle sürükleneceklerdir.

(Mümin 40/72)

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

Hem de kaynar suyun içinde... Sonra ateşte kızartılacaklar.

(Vakıa 56/93)

فَنُزِلُ مِنْ حَمِيمٍ

Kaynar suyun yanına yerleşir,

(Vakıa 56/94)

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

Ayrıca ateş yığnında kızarırlar.

(Nisa 4/56)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمَآ نَصَبَتْ جُلُودَهُمْ بَدَلْنَاَهُمْ جُلُودًا
غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

Ayetlerimizi görmezden gelen kâfirleri ateşte kızartacağız; derileri piştikçe başka derilerle değiştireceğiz ki o azabı tatsınlar. Üstün olan ve doğru kararlar veren Allah'tır.

(Müddesir 74/26)

سَأُصَلِّيهِ سَقَرٍ

Onu Sakar'da kızartacağım.

(Müddesir 74/27)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ

Sakar nedir? Onu nereden bileceksin?

(Müddesir 74/28)

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

O, ne yaşatır ne yok eder!

(Müddesir 74/29)

لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ

İnsanın derisini kavurur!

(Vakıa 56/95)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

Bütün bunlar, doğruluğu kesin olan bilgilerdir.

(Hakka 69/49)

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ

Çok iyi biliyoruz ki içinizde yalancılar var.

(Hakka 69/50)

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

Kur'an, kendini ayetlere kapatan bu kişilerin de yalanını ortaya çıkarır.

(Hakka 69/51)

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

Çünkü o, kesin gerçektir.

(Hakka 69/52)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

Öyleyse Yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut.

(Vakıa 56/96)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

Öyleyse Yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut.

(Hicr 15/98)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Her şeyi güzel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et ve secde edenlerden ol.

(Hicr 15/99)

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

O açık gerçek gelinceye kadar Rabbine kul olmaya devam et.
